

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

ارسال و افزوده از: دیپلوم انجینیر نسرين معروفی
۲۰ نومبر ۲۰۲۱

نگذاریم «ارنست تلمن» سمبل مبارزه ضد فاشیستی را خرد کنند!

در واژه نامه ها قهرمان را چنین تعریف می کند : «انسانی که با شجاعت با مشکلات روبه رو می شود و برای غلبه بر مشکلات به کاری غیر عادی و خارج از توان انسانی دست می زند» آیا بر طبق این تعریف ارنست تلمن یک قهرمان است ؟

بی شک ارنست تلمن یک قهرمان است، او که ریاست حزب کمونیست المان را به عهده داشت و عضو پارلمان المان رایشتاگ بود در سوم مارچ ۱۹۳۳ توسط فاشیست های هیتلری دستگیر شد. نازی ها پس از دستگیری او برای محاکمه اش یک برنامه ریزی مفصل کرده بودند آنها می خواستند او را در یک محاکمه بزرگ و علنی محکوم کنند. اما محاکمات ساختگی آنها قبلاً در سطح بین المللی به شدت رسوا شده و شکست خورده بود و اعتبار خود را از دست داده بود در نتیجه آنها تصمیم گرفتند از محاکمه علنی و بزرگ و پر سر و صدای ارنست تلمن چشمپوشی کنند. به همین دلیل نازی ها او را تا سال ۱۹۴۴ بدون محاکمه در زندان نگاه داشتند برای رژیم هیتلر هیچ زندانی به اندازه تلمن اهمیت نداشت.

آنها برای تسلیم کردن و شکستن وی از هر امکانی استفاده کردند، از شکنجه های غیرقابل تحمل، آزار روحی، گرسنگی دادن تا رشوه و تشویق اما آنها هرگز نتوانستند قهرمان ضد فاشیست و کمونیست برجسته المانی را تسلیم کنند.

سرانجام در تابستان ۱۹۴۴ در حالی که شیپور شکست المان نواخته می‌شد رژیم فاشیستی هیتلر ارنست تلمن را در بوخن والد به گلوله بست.

«به دستور فرماندهی اس اس زندانی در بعد از ظهر هفدهم اگست ۱۹۴۴ از زندان باوتزن تحویل گرفت.

لیموزین سیاه رنگی حوالی نیمه شب به اردوگاه کار اجباری بوخنوالد رسید.

زندانی را مجبور کردند که از اتومبیل سیاه‌رنگ پائین شود. آخرین راهی که زندانی طی کرد از میان صف جنایتکاران سازمان اس اس می‌گذشت.

صدای سه گلوله پشت سر هم شنیده شد. پس از آن که پیکر زندانی به زمین افتاد صدای گلوله چهارم نیز شنیده شد.

مردی که چنین ناجوانمردانه از پشت سر به قتل رسید پیکرش همان شب سوزانده شد.

تنها اثری که از وی در میان خاکستر پیکرش باقی ماند ساعت جیبی اش بود.

ارنست تلمن

روی آن نام پر افتخار «ارنست تلمن» حکاکی شده بود.

در واقع دیگر نیاز بیشتری برای درک اهمیت ارنست تلمن وجود ندارد، اگر کمی در مورد روش های شکنجه و آزار زندانیان در دوران المانی نازی بدانیم می توانیم حدس بزنیم که چه بلایی بر سر ارنست تلمن آوردند تا وی را تسلیم کند و نتوانستند، این مقاومت و ایستادگی در برابر شکنجه های فاشیستهای هیتلری به خودی او را به سمبل مقاومت ضد فاشیستی تبدیل کرد.

جمهوری دمکراتیک المان که بر اساس سنت کمونیستی ارنست تلمن بنیان نهاده شد، برای بزرگداشت این مبارز ضد فاشیست و کمونیست تلاش بسیاری کرد و در کتب درسی و تاریخی اهمیت این قهرمان المانی را یادآوری کرد، مجسمه ها و یادبودهای فراوانی برای هشدار و مبارزه با فراموشی تاریخی و یادآوری جنایات فاشیست ها بر پا شد، یادبود ارنست تلمن در پانکو نیز یکی از این بناها است.

در بخش غربی یعنی جمهوری فدرال المان که توسط امپریالیست های غربی و کارگزارانشان که عقبه شان به قیصر و حزب نازی باز می گردد نشانه‌ای از تلمن نبود، نشانه ای از هیچ مبارز ضد فاشیستی دیده نمی شد. تبلیغات و تهمت به ارنست تلمن اما در همه جا مشاهده می شد، گسترش فرهنگ فراموش کردن و یا کمرنگ کردن نقش کمونیست ها در مبارزه ضد فاشیستی علیه رژیم نازی گسترشی سیستماتیک یافت.

با توجه به این که تلمن در سال ۱۹۴۴ به دست افسران ارتش اس اس و ورماخت المان ناجوانمردانه به قتل رسید، می توان به جرأت استدلال کرد تلمن خلاف سران احزاب المانی از سوسیال دمکرات، سبز، لیبرال تا دموکرات مسیحی هرگز پست و مقام اجرایی را اشغال نکرده و فرمان هیچ جنگ و تجاوزی را صادر نکرده است.

اکنون جنایتکاران سوسیال دمکرات که پس از جنگ دوم جهانی در کنار امریکا در هر جرم و جنایتی دستی داشته اند به بهانه «دمکرات» نبودن تلمن به دنبال خراب کردن سمبل مقاومت ضد فاشیستی در پانکو هستند!

حالا با این مقدمه بازگردیم به اصل مطلب، این طور به نظر می رسد که حزب سوسیال دموکرات المان منطقه پانکو در برلین با مجسمه یادبود ارنست تلمن در این منطقه سر ستیز دارد آنها چنین می گویند: «برای بسیاری از ساکنان منطقه پانکو این مجسمه یادبود یک الگوی ضد فاشیستی است برای بخش دیگری از ساکنان این منطقه این یادبود "ستالینسم" و دشمنی با دموکراسی است بخش دیگری از ساکنان این منطقه اصلاً از او چیزی به گوششان نخورده است».

حزب سوسیال دموکرات المان در نظر دارد که با این مباحث، زمینه برچیدن مجسمه یادبود قهرمان ضد فاشیست و کمونیست المان را فراهم آورد. حزب سوسیال دموکرات المان درکی بسیار سطحی از تاریخ المان دارد ولی آیا بهتر نبود حزب سوسیال دموکرات المان به این موضوع فکر می کرد که چرا در المان غربی هیچ یادبودی از این مبارز ضد فاشیست وجود ندارد؟

سوسیال دموکرات ها نیازی به دانستن ندارند، اما در دهه ۱۹۳۰ تظاهراتی در سراسر جهان برای آزادی تلمن برگزار شد. این خود یکی از دلایلی بود که نازی ها دوست داشتند تلمن را تسلیم کرده و به زانو درآورند. برای همه این افراد که در خارج از المان به خیابان ها آمدند، او نمادی بود که المان دیگری غیر از المان هیتلری وجود دارد. ارتباط تلمن با این واقعیت غیر قابل انکار و ناگسستگی است. او نماد مقاومت برای تمام مبارزان کمونیست در المان نازی بود. او سمبلی برای مبارزان تیپ های بین المللی در اسپانیا و مقاومت در فرانسه بود.

از سال ۲۰۱۳ حزب سوسیال دموکرات در این منطقه در کنار دیگر احزاب دست راستی تلاش می کند با مباحثاتی مانند این که «این یادبود زیادی بزرگ است و یا ارنست تلمن یک "ستالینست" است» خاک به چشم مدافعان این یادبود ضد فاشیستی بپاشد.

کارنامه نوادگان برنشتاین و کائوتسکی نیازی به روشنگری ندارد اما وقتی «سورن بن» از حزب «چپ» المان آنها در مقام شهردار منطقه پانکو اعلام می کند که «باید این بنای تاریخی را که مانند هیولانی اینجا قرار دارد از پایه هایش جدا کنیم و در برابر همگان خردش کنیم» به کجا پناه ببریم؟

آیا چپ های المان که چنین سخن می رانند، اهمیت مقاومت و پایداری ارنست تلمن را که برای جهان داشت فراموش کرده اند و آیا آنها از درک اهمیت ۱۱ سال مقاومت قهرمانانه در جهنم هیتلری عاجز مانده اند؟ آیا آنها حافظه تاریخی و وجدانشان را به آبنبات دموکراسی نفروخته اند؟ آیا آنها که خواستار شکستن و خرد کردن یادبود ارنست تلمن هستند در صف آنهایی که می خواستند تلمن را خرد کنند، یعنی فاشیست ها قرار ندارند؟

افزوده:

این حرکت حزب به اصطلاح "چپ" المان که تا هنوز جهت جذب صفوف بیشتر از نام "مارکس" بهره می برد، عملاً پای گذاشتن در همان جاده خیانتیست که قبل از آنها صد سال پیش برنشتاین و کائوتسکی نه تنها خود در آن راه پیموند بلکه کلیت حزب سوسیال دموکرات المان را نیز با خود همراه ساخته تا امروز به خیانت شان به پرولتاریا ادامه می دهند.

تاریخ نشان داده است که حزب سوسیال دموکرات المان نیز در آغاز خیانتش به امر پرولتاریا با دادن رأی مثبت به هزینه های جنگی دولتهای المان قبل از هر دو جنگ جهانی، صداقتش را به تقدس سرمایه ثابت ساخت. امروز حزب به اصطلاح "چپ" نیز نیاز دارد تا به خاطر پذیرفته شدن به نوکری سرمایه و خودی دانستنش از جانب بزرگ سرمایه المان، حمله اش را بر یادواره "ارنست تلمن" آغاز نماید.

تاریخ این را هم به اثبات رسانیده که چنین غلتیدن ها و خیانت ها در همین جا متوقف نشده، هرگاه نیروهای انقلابی، چپ، کمونیستها و تمام جنبش ضد فاشیستی المان، جلو این حرکت خایانه "سورن بن" را نگیرند، دیری نخواهد گذشت که حملاتش را بر یادواره های "روزالوکزامبورک" و "لیکنشت" و سرانجام "مارکس" نیز ادامه خواهد داد.

ن. معروفی